

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XV. Gregorii Papae I. Ad Ioannem Episcopum Ravennae. Ne
irrisorio sermone obloquatur, aut scribat: & de inordinato vsu pallii, & cura
pastorali, aliisque quamplurimis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

obedire, quatenus in ecclesiastico obsequio, atque in Dei laudibus vigilantibus debeatis cura persistere, moresque vestros sub digna ecclesiastici regiminis disciplina componere. Nec quisquam vestrum eius audeat præceptionibus obuiare, sed omni tam ecclesiastica obseruatione, quam etiam ecclesiæ vestræ custodia, eius prouisionibus obedientiam exhibere, quatenus dum eius regimini vestra fuerit obedientia commodata, & ecclesiæ vestræ in nullo negligatur utilitas, & eius sit cura propensior.

EPISTOLA XV.

GREGORII PAPÆ I.

AD IOANNEM EPISCOPVM RAVENNÆ.

Ne irrisorio sermone obloquatur, aut scribat: & de inordinato vsu pallii, & cura pastoralis, aliisque quamplurimis.

Gregorius Ioanni episcopo Rauennæ.

PRIMUM me hoc contristat, quia mihi fraternitas tua duplici corde scribit, & alia blandimenta in epistolis suis exhibet, alia in lingua sua sæculariter ostendit. Deinde graue mihi est, quia irrisiones illas, quas habere notarii adhuc pueri solent, vsque hodie frater meus Ioannes in lingua sua retinet. Mordaciter loquitur, & quasi de tali astutia latatur. Amicis præsentibus blanditur, de absentibus obloquitur. Tertio graue mihi & omnino execrabile est, quia seruis suis, qua hora furit, turpia crimina imponit, ut effeminati, & adhuc grauius hoc apertius vocentur. Post hoc accessit quod disciplina ad vitam clericorum custodiendam nulla est, sed tantummodo se clericis suis dominum exhibet. Vltimum vero est, quod tamen pondere elationis primum est, scilicet de vsu pallii extra ecclesiam. Quod decessorum meorum temporibus facere nunquam quisquam præsumpsit, nunquam a decessoribus eius præsumptum est, sicut responsales nostri testantur, excepto si reliquiæ conderentur. Quod tamen de reliquiis, vnus tantummodo potuit inueniri, qui meis diebus in despectum meum cum summa audacia non solum faciebat, sed etiam frequentabat. Ex quibus omnibus inuenio, quia honor episcopatus vestri totus foris in ostensione est, non in men-

Ddd iij

te. Et quidem omnipotenti Deo gratias ago, quia eo tempore quo ad me hoc peruenit, quod ad aures decessorum meorum nunquam peruenerat, Longobardi inter me & Rauennatem ciuitatem positi fuerant: nam ostendere forsitan hominibus habui, quantum scio esse discretus. Ne autem credas quia ego ecclesiam tuam in aliquo grauari aut minui volo; recordare in Missarum Romanarum solennibus, vbi Rauennas diaconus stabat, & require vbi hodie stat, & cognosces quia ecclesiam Rauennatem honorare desidero. Sed vt quicumque quodlibet ex superbia arripiat, hoc ego tolerare non possum. Tamen hac de re iam diacono nostro Constantinopolim scripsi, vt per omnes qui sub se etiam tricenos & quadragenos episcopos habent, inquirere debeat. Et sicubi iste vsus est, vt in letaniis cum palliis ambulent, absit vt per me Rauennatis honor ecclesiæ in aliquo imminui videatur. Hæc ergo omnia quæ superius dixi, frater carissime, recogita: diem tuæ vocationis attende: quas rationes de sarcina episcopatus redditurus es, cogita atque considera. Emenda illos mores notarii. Vide quid in lingua, quid in actu episcopum deceat. Esto totus purus. Fratribus tuis non aliud loquaris, & aliud in corde habeas: nec appetas vltra videri quam es, vt possis vltra esse quam videris. Crede mihi, quando ad hunc locum veni, tantæ deliberationis fui, tantæque caritatis circa fraternitatem tuam, vt si eamdem caritatem meam custodire voluisses, adhuc talem fratrem, sicque te pure diligentem, tibi que omni deuotione concurrentem nunquam inuenires: sed cognitis verbis ac moribus tuis, fateor, resiliui. Rogo ergo per omnipotentem Deum, emenda omnia illa quæ præmisi, maxime duplicitatis vitia. Permite me amare te, & ad præsentem, & ad futuram vitam vtile tibi esse poterit, vt a tuis fratribus ameris. Ad hæc autem mihi non verbis, sed moribus responde.